

Іваницівська районна газета

КОЛОС

Вівторок, 11 січня 2005 року, №2 (7358)

Малюнок Валентини ПРОТОПОП,
с.мт. Іваниці.

ХАЙ БУДЕ НОВИЙ РІК ВЕСЕЛИМ!

*Знов Старий рік
влякливо іскриється,
За класи всіх прощально
обійма.
У когось щемким болем
серце б'ється,
З іронією в когось,
жартом.
Хтось підраховує свої
доходи,
Хтось склаче важкі
борги,
Хтось по зерниці
давать сходи
Й прощення просить за
гріхи.
Зайдуться стрижки на
дизидианти
І дзвін віталь
заповнить все,
Дні вийдуть з тілого року
Час новий відлік
розпочне,
Запохорить знов кутю
з медалі
Календаря наступні дні,
Хай буде Новий рік
веселим,
Хай будуть в кім
придні всі!*

Марія ПОПКО,
с.Мовнік.

Засідання профільних комісій

Напередодні чергової двадцять першої сесії районної ради відбулися засідання профільних постійних комісій районної ради, на яких поряд із плановими питаннями головним було затвердження бюджету району на 2005 рік.

Депутати районної ради із розумінням поставилися до інформації голови райдержадміністрації А.П. Стадіна з проєкту бюджету на 2005 рік,

адже невирішених проблем у районі багато, а коштів обмаль. Особливо у важкому фінансовому стані опинилась медицина галузь. Гостро стоїть питання із фінансування сільських лікарських амбулаторій, адже тут на зарплату медичним працівникам вистачає коштів лише на півроку.

З відвідуванням за підолу гімназією виступала на поєдній комісії депутат

районної ради Н. М. Світницька. Тут вкрай потрібно перекрити дах, а коштів на це немає. З. І. Пошій – депутат, директор Риківчівської ЗОШ І-ІІІ ступенів порушив питання щодо будівництва газової котельні. Розгляд окремих питань домовлено перенести на друге півріччя 2005 року, коли буде проведено уточнення бюджету.

Г. ЧУПАХІН.

Вручено нагороди журналістам

"Любіть Україну" – так називається один із найпрестижніших серед волоських журналістів творчий конкурс, лейтмотивом якого стали відомі слова українського поета Володимира Сосюри. Організатори цього змагання – обласне управління у справах преси та інформації, Волоська організація

Національної спілки журналістів України. Після трьох років дипломантом цього конкурсу став заслужений редактор Іваницівської районної газети Вячеслав Стрий.

Напередодні Нового, 2005-року, за творчі здобутки він знову удостоївся Диплома. Такою ж нагородою відзначено редактора "Колоса" Валентину Петрушук.

Вручив Диплом журналістам за підсумками другого етапу конкурсу голова журі, начальника обласного управління у справах преси та інформації, секретар облорганізації ІСЖУ Володимир Денисюк. Він також привітав трудові колективи редакцій газет з Новорічно-Різдвяними святами.

Наш кор.

СЕЛО І ЛЮДИ

Стали ферми руїною

У сільськогосподарському виробництві все взаємопов'язане: поле працює на ферму, а та – на поле. Якщо цей процес порушується, починаються збої в роботі. Саме так сталося в приватній агрофермі "Дружба", яку очолює Микола Кухтук.

Порівняно ще не так давно це господарство мало хорошу економічну базу. У кращі роки тут збиралі з гектара посіву більше як по 45 центнерів зерна, добрі були ширшівання у тваринництві. Але під виглядом аграрних реформ усе це набутки втрачено.

Звичайно, економічна криза неабияк вдарила по селу, через відсутність паритету ціни на промислову і сільськогосподарську продукцію фінансово його обізкорила. Подекуди втрачено інтерес до виробництва тієї чи іншої продукції. А тому згорнулися цілі галузі.

І все ж ті господарі, які не пішли шляхом манівцями реформ, а ставилися до справи відповідно, важливо, зберегли шматок майнового комплексу, тепер, як підтверджує життя, залишилися у виїзді.

Проте інша доля спіт-

кала більш як 400 власників земельних паїв, які здали в оренду свої паї ПАФ "Дружба". Замість того, щоб гуртом братися за діло, в агроформуванні пішли своїм шляхом. Тут, як мовиться, почали підрубувати гілку, на якій сидять. Щоб залатати тимчасові господарські дірки, пускали під ніж м'ясу і молочну худобу, в тому числі і маточне поголів'я, звели буряківництво, а ферми і тракторний стан перевернулися на сирожок руїни.

Це, а також хронічна невиванта зарплат, породили у частині селян байдужість та апатію. Агроформування покотилися по околиці долини в економічному прірву. У Переславичах дохазяйнувалися до того, що 2004 врожайного року спромоглися зібрати з гектара посіву лише по 16,9 центнера зерна – стільки, як у післявоєнні роки, або навіть менше, ніж мінудих жив.

Чому ж так сталося? Мені довелося бачити хлібні поділ цього господарства перед збиранням зерноних. Посіви були необроблені гербіцидами. Відтак забур'янені. Як з'ясувалося, не отримали вони і

мінеральних туків.

У "Дружбі" навіть не ведуть мови про сидеральні культури. Грунт роками не заправляють органічними добривами. Та й звідки їм узятися?

Адже, якщо, наприклад, 1990 року в агроформуванні утримувалося 650 голів великої рогатої худоби, в тому числі 250 корів, то нині залишилося на всьє господарство лише 40 корів.

І так за що не зачеться!

Можна посперечатися на непередумані аграрні реформи. На те, що колись за літр молока можна було купити три літри солідарки. Тепер вона коштує майже три гривні. А літр молока – гривню. Усе це так.

Але ж у таких самих умовах працюють хлібороби СВК "Перемога". Чому у Радовичах не поруйнували ферми, а ті приміщення, які вивільнилися, переобладнали під гаражі і бокси для зберігання сільськогосподарської техніки, саму тракторну обгородили, поставили сторожі, щоб сторонні люди там не вешталися.

У Кухтуків техніку підставлена всім вітрам, зберігається абияк. Тому, як розповів сільський голова

Іван Кавуза, із зернозбиральних комбайнів жодя зловмисники познімали паливну апаратуру. А це ж спільне громадське майно. Оті самі кошти, яких так не вистачає, в тому числі і для розрахунку за майнові та земельні паї.

Іде одна паралель. У "Перемозі" на сотнях гектарів посіяно на зелене добриво озимі редьку, у Переславичах восени ряєніло поле від яграт зерна під час збирання.

Радовичівське господарство, щоб наростити обсяги виробництва, бере в оренду 215 гектарів земель, у кількісному іванівському відгодівельному пункті, у Переславичах і Трубіках, зі словами Івана Кавузи, облігує 350 гектарів продуктивних угідь.

У "Перемозі" два роки виробляють цукрові буряки без затрат ручної праці, одержують прибутки, у "Дружбі" що галузь занехали зовсім.

До Покрова минулого року у Радовичах справилися із збиранням різних культур, продовжували сіяти надшанову озимину, у Переславичах чекали пального.

Дехто палюбляє висловлюватися, мовляв агрофірма приватна. Воно – то так. Але за спільною керівництвом стоять долі сотень простих хліборобів.

В'ячеслав СТРИЙ.

Незважаючи на холодну пору року, вистачає роботи у працівників Павлівського лісництва. Адже саме взимку йде технічна рубка деревини та переробки лісоматеріалів.

Найбільше роботи на тилорані. Майже шість років працює у лісництві верстатник Микола Миколайович Пучковський (на фото вище), який подає зрізну деревину на порізку.

За якістю сировини, технікою безпеки, процесом її розпилювання слідкує майстер пеху Олександр Васильович Хамуда, якого ви бачите на фото угорі.

Фото Леона КОЦРАТЮКА.

НОВИНИ ЕКОНОМІКИ

Сорок восьмий виробничий - завершено

Завершило свій 48-ий виробничий сезон приватне підприємство "Сарнішукор". За цей одну добу перероблено 256 тисяч тонн цукрових бу-

ряків виготовлено близько 30 тисяч тонн цукру. Це відповідно на 36 тисяч і 2700 тонн більше, ніж попереднього року.

Найвагоміші успіхи у

праці у зміни Миколи Гамоти (змішаний хімік-технолог Ольга Костенка).

Минулої суботи у районному Домі "Просві-

та" було підбито підсумки роботи підприємства за сезон і встановлено передовиків виробництва.

В'ячеслав СТРИЙ.

Волинь офіційна:

*2005 року в області знову пройде конкурс "Населений пункт найкращого благоустрою і патриміа громадянського порядку". На Волині також буде організовано і проведено районні конкурси "Село кращого благоустрою", міста та сільська конкурс "Волинь кращого благоустрою".

*Проведені контрольно-ревізійні управління в області ревізії та перевірки в аграрному секторі економіки спрямовані на покращення управління сільського господарства і продовольства обласної адміністрації, районної державної адміністрації, керівники підприємств, установ і організацій агропромислового комплексу не займають належних заходів щодо виконання законодавчих і нормативних актів з питань організації фінансово-бюджетної дисципліни, цільового і ефективного використання бюджетних коштів, державного і комунального майна.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Була в селі контора - стала амбулаторія

Після того, як у Луковичах прийняли своє існування волостиве сільськогосподарське підприємство "Світанок", його двоверхова контора стояла пустою. Деякі спритники почали тут знімати двері, батареї водопроводу, електрики. Певне, якийсь зовнішній вплив, розв'язувачі приміщення по цеглині. Але за наполяганням Луковичівського сільського голови Федота Недбайла, с/д села ухвалили використати це майно для потреб лікарської амбулаторії. Тим більше, що відстань до с/д 30 кілометрів.

Поступово, крок за кроком, задумане втілювалося в практичні діла. Не обійшлося без підтримки з боку керівництва центральної районної лікарні, обласного управління охорони здоров'я, районної інспекції. Вишукувалися кошти на ремонт і газифікацію, придбання обладнання. Нарешті завдяки спільним зусиллям сільська лікарська амбулаторія стала до ладу.

Завдяє цим закладом одні із старіших медичної галузі району, терапевт із більш як 40-річним стажом Антон Гонтарук. В амбулаторії діють фізичний і зубопротезний кабінети, аптечний пункт та денний стаціонар на 4 ліжкоміста.

в'я. У селі хороні відгуки тих, хто там працює. В'ячеслав СТРИЙ.

На фото: вгорі - прийом веде терапевт Антон Гонтарук; внизу ліворуч - фелішер Олександр Біленький; вгору праворуч - за роботою зубний лікар Світлана Тхорік.

Після закриття Любомльського медучилища 35 років завдяє медуніком Олександр Біленький. Про нього з великою повагою висловлюються пацієнти і просто земляки. Доклав він чимало старань і до того, щоб амбулаторія якнайшвидше стала до ладу.

на роботу за роботою зубний лікар Світлана Тхорік. Фото Леона КОНДРАТЮКА.

"Якщо є рух, то є й життя" - вважає 78-річний житель Литовежа Іван Кузьмович Турос

Останній місяць року видався напрочуд погожим. Снігу не випало, хоча великі дощі. А решта днів були сонячними. Хоча проміжний вітер нагадував - пішов перший місяць зими. В один із днів, похмуро та вітряно, ми завітали до Івана Кузьмовича Туроса. Самого господаря у будинку не було.

Природі і ставала річка. Старалися спіймати деяку рибку, щоб було чим харкуватися. Дочекався юнак визволення. У 1944 році його разом з однолітками призвали до армії. Пройшовши підготовку, потрапив у діючу частину. Був не з ляхів, а тому командування примітило хороброго та мужнього бійця. І завжди доручали йому відповідальні завдання, з якими він справлявся. На півострові, кулі його обмінали.

Заслужив серед людей славу і пошту своїми поміркованими, вваженими рішеннями. Роботу не просто виконував, а ставився до неї добросовісно. Щоб мати шахтарську пенсію, то мусив ще працювати на вугільному підприємстві.

Діждався заслуженого відпочинку, але не така у нього вдача, щоб сидіти без діла. І коли в 1979 році відкрили на річці гідрологічний пост, то Іван Кузьмович став тут працювати.

На присадібний ділянку у нього стоїть опадомір, за допомогою якого визначає кількість опадів. Взимку, всі природні дні про зміни передаються у відповідні інстанції. І це все виконує Іван Кузьмович протягом багатьох літ беззмінно.

Якщо треба відпустку, то оформляє на своє місце дружину. Але кожного дня дні поступають за призначенням. Зараз І.К.Турос живе разом із дружиною, дочкою Надією та зятем Ігорем. Мають невеличку господарку, є трактор, причіпний інвентар. На семи гектарах землі навчилися господарити: сють пшеницю, ячмін, вирощують картоплю. І племінність радістю очі у подружжя Туросів, коли в оселі збирається багаточисельна родина - дітки із зятем, всією родиною та п'ять правнуків.

ДО П'ЯТНИЦІ

Не сидів без роботи, - сказав він, - і хоча за плечима чимало прожитих літ, але не злив байдикувати. Довелося пережити всього на своєму віку. Виходило, що доля його тісно була пов'язана із Західним Бугом. Саме річка несе свої швидкоплинні води через цю село.

Після закінчення війни ще деякий час дослужував, а повернувшись додому, з рибачки не застав нічого. Мусив сам собі дати раду. Петрохи обживався, а незадовго одружився. Дружина Олена була беручкою до роботи, і молоде подружжя, рука в руку, патримуючи один одного у скрутну хвилину, почало спільно займатися сімейним гніздечком.

Після закриття війни ще деякий час дослужував, а повернувшись додому, з рибачки не застав нічого. Мусив сам собі дати раду. Петрохи обживався, а незадовго одружився. Дружина Олена була беручкою до роботи, і молоде подружжя, рука в руку, патримуючи один одного у скрутну хвилину, почало спільно займатися сімейним гніздечком.

Незбаром і дідок Бог понав. Виховани та діти пошлють в життя трьом діткам. Іван Кузьмович довгий час працював на шахті, потім односельчани обрали його сільським голо-

На фото: І.К.Турос

Вітаю зі святами!

Найкращі та найширші слова вітань з нагоди Новорічних свят шлю всім медичним працівникам району...

14 січня – Святвечір Василя Великого. Новий рік за старим стилем

Щедрий вечір

Щедрувальники, Щедрувати дівчата могли лише під вікнами будинків і то лише до закінчення Щедрого вечора...

Щастя, обряд засівання. Важка справа цей обряд прийшов до нас ще з дохристиянських часів, адже наш прапурин зустрівши...

Вітаємо щиро!

Сьогодні святкує піввіковий ювілей наша дорога дружина, ніжна і турботлива матуся Марія Володимирівна МАРТИН...

Відкривайте двері! Прийшли засівальники...

На прекрасній, дарованій Богом українській землі, творили наші предки несовторні; народні свята, символи, звичаї...

доді-щастя, бо й у снолі, і в сні-соломі оселені духи-лада, душі родителів - природителів, які, за повір'ям, де зможуть свят були в пшях, снігах, луках...

врятуйте цю деревину, поспіть їй дар з неба! Новорічна ніч минає. Ще темно на дворі, ще далеко до світланку...

СПОРТ Волейбольний турнір

Минулого тижня у спортивному залі районної ДЮСШ відбувся ювілейний турнір з волейболу серед юнаків...

чати найкращого гравця новорічного турніру. Підставився Сергій Вапринюк. Прізери змагають були подаровані Дипломами за грошовими преміями...

Table with columns: Nedilia, 16 січня, UT-1. Lists TV programs with times and channels.

Якби не добрі люди. Напередодні Різдва свята ісподіване нещастя ввірвалося до нашого дому...

У СПРАВАХ ОГОЛОШЕНЬ звертайтеся до редакції газети "Колос" за телефонами: 2-11-74 або 2-14-98.

Вічна пам'ять

Видні освіти райдержадміністрації та райком профспілки працівників освіти з глибоким сумом сповідають про ранню смерть директора Міншської ЗОШ І-ІІІ ступенів...

Трудовий та учнівський колектив, батьківський комітет Міншської ЗОШ І-ІІІ ступенів глибоко сумують з приводу важкої втрати - смерті директора школи...

Директори шкіль району сумують з приводу передчасної смерті директора Міншської ЗОШ І-ІІІ ступенів ДЯКОВА Володимира Антоновича...

Правління СВК "Вільна Україна" висловлює щирі співчуття працівникам кооперативу Халомону Петру Федоровичу та Халомону Валентину Федоровичу з приводу важкої втрати - смерті матері.

Трудовий колектив Грибівщинської ЗОШ І-ІІ ступенів висловлює щире співчуття сім'ї Івахуцьких з приводу важкого і несправданного горя - смерті батька і дідуся Івана Філаретовича.

"КОЛОС" - Іваничівська районна газета. Заснована 10 березня 1945 року. Адреса редакції: 45300, вулиця Грушевського, 33, смт Іваніч, Волинська область.